

VI. ročník 4/október 2019

Hlahol zvonov

Časopis farnosti Šaštín-Stráže

Národná púť 2019

OBSAH

Obsah + Z mailovej pošty	2
Príhovor	3
Národná púť	4
Muzikál mladých	6
Fatimská sobota	
s dožinkovou pobožnosťou	8
Beseda s misionárom	9
Požehnanie pamätnej tabuľky	10
Poďakovanie za saleziánske dielo	11
Farská púť do Marianky	12
Strážska kalvária	14
Národný pochod za život	16
Pešia púť do Čenstochovej - I. časť	18
Letný prímestský tábor	22
Zábavné úlohy pre deti	24
Školské pomôcky - zbierka, požehnanie	25
Kaplnka sv. Márie Magdalény - I. časť	26
Rozlúčka s pátrom Mirkom	30
Spoločenská kronika	31

Štvrťročník 4/2019, VI. ročník

Registrovaný na Ministerstve kultúry SR pod číslom: EV 5727/18. ISSN: 2644-4488
IČO 51271851

Adresa redakcie: Kláštorne námestie 1295, Šaštín-Stráže • **Vydavateľ:** OZ Handmade by Šaštín-Stráže, Školská 1566/13, 908 41 Šaštín-Stráže • **Grafické spracovanie a tlač:** Tlačiareň LUNA, Moravský Svätý Ján

Neprešlo jazykovou úpravou
Za dobrovoľný príspevok je k dispozícii v Bazilike Sedembolestnej Panny Márie

Farský časopis zostavili: Páter Martin Lehončák, OSPPE - správca farnosti a Mgr. Ludmila Machová. Za spoluprácu a pomoc ďakujeme aj ostatným pátrom pavlínom z miestnej komunity, ktorí prispeli k vydaniu časopisu. Svoje rady, nápady, pripomienky i postrehy nám môžete poslať na našu mailovú adresu: hlaholzvonnov@gmail.com. (Autorka všetkých neoznačených textov a foto Mgr. Ludmila Machová.) Všetky predchádzajúce čísla Hlaholu zvonov nájdete na internetovej stránke: www.bazilika.sk v oddelení farností.

Z mailovej pošty

Z Azerbajdžanu z Baku sme dostali pozdrav od nášho bývalého redakčného kolegu don Emila Šafára, ktorý sa prostredníctvom internetových sietí vždy dostane k nášmu časopisu a zvykne poslať pár slov na povzbudenie redakčnej rady i čitateľov. Tu je jeho pozdrav: „Srdečne pozdravujem všetkých. A zároveň vždy, keď si čítam a pozerám obrázky časopisu, tak je to príležitosť spomínať i modliť sa... Vďaka za to, že si vytrvalá a konáš to dôsledne a výborne. Pán nech ti to odplatí. Teraz je aj u nás doba rozličných podujatí. Práve som skončil duchovné cvičenia pre farníkov. Tu to trvá týždeň. Bolo síce len 6 ľudí, lebo pre rôzne príčiny nemôžu, a tu je ten výber oveľa menší ako v Šaštíne, proste menej farníkov, a ešte menej reálne vhodných na také podujatie. Držte sa tam a držte Šaštín na úrovni. Robíte to perfektne, len tak ďalej a Pán nech vám žehná. Pozdravujem všetkých. Emil Šafár, SDB“

Ďakujeme za milé slová a budeme sa snažiť robiť našu prácu čo najlepšie aj naďalej, hádam bude don Emil spokojný 😊

PRIHOVÁRAME SA VÁM:

Milí čitatelia, mesiac október je už tradične mesiacom posvätného ruženca. Ruženec je evanjeliová modlitba. Jednotlivé tajomstvá nám postupne približujú udalosti Ježišovho života, ako aj účinky týchto udalostí v živote Panny Márie a rodicej sa Cirkvi. Aj pre každého z nás sa ruženec môže stať príležitosťou k tomu, aby sme sa spojili s Pánom Ježišom Kristom a s Jeho Matkou a spolu s nimi prežívali radostné, ale aj bolestné tajomstvá nášho života. Ruženec bol obľúbenou modlitbou svätého Jána Pavla II. a mnohých ďalších svätých. Pokúsme sa preto aj my, zvlášť v tomto mesiaci, odkryť jeho krásu a hĺbku.

Svätý Otec František vyhlásil tohtoročný október za mimoriadny misijný mesiac. Jeho mottom sú slová: Pokrstení a poslaní. Cieľom tohto mesiaca je pripomenúť činnosť misionárov vo svete a podporiť misijné diela Cirkvi. Tento mesiac má vo všetkých nás, ktorí sme pokrstení, obnoviť vedomie zodpovednosti za misie a za dielo evanjelizácie. Svätý Otec nám pripomína, že každý z nás je misiou vo svete, pretože každý je plodom Božej lásky. Všetci sme teda pozvaní stať sa misionármi, pretože neodmysliteľnou súčasťou krstu je poslanie.

Našu účasť na misiách môžeme vyjadriť modlitbou, materiálnou pomocou, alebo aj tým, že sa osobne zapojíme do podujatí, ktoré slúžia ohlasovaniu evanjelia.

Takými to udalosťami boli v poslednom období napríklad Národný pochod za život, alebo Púť k Sedembolestnej Panne Márii. Úprimne ďakujeme všetkým, ktorí podporili tieto diela.

Dovolím si ešte jednu osobnú poznámku: Som veľmi poctený, že svoj kňazský život začínam pri Sedembolestnej Panne Márii - Patrónke Slovenska. Je to veľká milosť, za ktorú som vďačný, ale je to aj veľká zodpovednosť. Panna Mária dokázala sprevádzať svojho Syna v bolesti, podopierala ho pohľadom a ochraňovala ho srdcom. Verím, že aj dnes sprevádza, podopiera, ochraňuje a objíma všetkých, ktorí k nej prichádzajú.

*Zverujem Vás všetkých jej ochrane,
páter Juraj.*

Národná púť

K Národnej púti bol aj v tomto roku pripravený bohatý duchovný program, ktorý otvorila v piatok večer Mariánska hodinka a svätá omša, celebrowaná pátrom Ondrejom Kentošom. Po nej nasledoval bombastický muzikál našich domácich oratóriov o živote sv. Matky Terezy (čítaj na str. 6 a 7). Sobotný program začal od 8. h. ranej. Večernú sv. omšu na úmysel úcty k životu celebrowal p. Milan Grossmann CM z Misijnej spoločnosti sv. Vincenta de Paul. Program trval až do nočných hodín a v skorých ranných hodinách opäť pokračoval slávením viacerých sv.

omší. Hlavným celebrantom slávnostnej sv. omše o 10. 30 h. bol otec arcibiskup Mons. Stanislav Zvolenský a kazateľom apoštolský prefekt v Azerbajdžane Mons. Vladimír Fekete SDB. Program slávnostného dňa ponúkal taktiež aktivity pre deti a hudobné vystúpenia. Večer bola svätá omša o 18.30 h., ktorú celebrowal p. Martin Lehončák OSPPE za spoluúčasti ďalších kňazov. Po nej nasledovala repriža piatkového muzikálu našich oratóriov. Program tohtoročnej Národnej púte ukončila v pondelok slávnostná sv. omša pre seniorov a chorých, ktorú celebrowal bratislavský pomocný biskup Mons. Jozef Haľko. Témou tohto ročníka Národnej púte bola prvá bolesť panny Márie - Siemeonovo proroctvo.

Časť dobrovoľníckeho tímu počas hlavnej sv. omše na nádvorí o 7. hodine ráno. Mnohí už pracovali na svojich stanovištiach v teréne.

Obetné dary počas slávnostnej svätej omše prinášalo 6 dvojíc - rodín, medzi ktorými bola rodina Vladimíra Sofku ml. - manželka Eliška a dcéry Viktória a Natália.

Chlapi z farnosti, ktorí okrem ďalších dobrovoľníckych prác niesli sochu Sedembolestnej Panny Márie: (sprava) Zdenko Slovák, Vladimír Pöstenyi, Miroslav Pribila a Marek Irša.

Chrámový spevácky zbor Sedembolestnej Panny Márie pod vedením dirigentky Evy Molekovej.

Muzikál Song of love - Muzikál mladých

Národná púť k Sedembolestnej je veľkou udalosťou pre všetkých veriacich. Aj tento rok mali mladí z oratka možnosť zapojiť sa do programu prostredníctvom muzikálu, ktorý sa stáva neodmysliteľnou súčasťou púte. Keďže Šaštín patrí medzi významné pútnické miesta, ktoré navštívili mnohí svätí, rozhodli sme sa, že každý rok priblížime život svätca, ktorý tu reálne bol.

Jednoduchý názov muzikálu Song of love nesie v sebe veľké posolstvo svätej Matky Terezy. Motiváciou na stvárnenie tejto, na pohľad, jednoduchej ženy bolo najmä to, že dokázala zaprieť samu seba a pomáhala tým najbiednejším, najchudobnejším, naj-

Páter Michal bol jedným zo spoluautorov tohto diela a bol súčasťou hudobného sprievodu piesní.

Do muzikálu boli zapojení oratkári všetkých vekových kategórií

menším. Vybrali sme si úderné myšlienky z jej života, pričom sme sa snažili upriamiť pozornosť aj na jej vnímanie úcty k životu. Muzikál bol kombináciou vlastných piesní a hraných scén, čím sme sa odlíšili od minulého roka. Dôležitou súčasťou boli aj kostýmy, ktoré boli šité na mieru. Počas príprav muzikálu sme sa museli aj my mnohokrát zaprieť, ale vzájomnou úctou, pomocou a podporou sme dokázali za mesiac a pol vytvoriť dielo, ktoré sa nedočkalo len premiéry (13. 9. 2019), ale hneď aj reprízy (15. 9. 2019). Svätá Matka Tereza nás nesprevádzala len počas príprav alebo premiéry muzikálu, ale sprevádza nás stále v našich životoch. Pomocou nej sme sa naučili odovzdávať veci do Božích rúk, prehĺbili sme vzťahy medzi nami a naučili sme sa robiť malé veci s veľkou láskou. Aj touto cestou sa chceme poďakovať všetkým, ktorí priložili ruku k dielu a akýmkoľvek spôsobom nám pomohli. Ďakujeme.

Za všetkých: Martina Arpášová

Hlavnú úlohu úžasne stvárnila a zaspievala Agátka Žáková

Všetci účinkujúci i prípravný štáb muzikálu

Fatimská sobota s dožinkovou pobožnosťou

Pre mnohých je septembrová Fatimská pobožnosť príťažlivá vďaka dožinkovej výzdobe a bohatej úrode, ktorá je v Národnej svätyni vystavená na obdiv. Patrí sa poďakovať za všetky dary, ktoré nám Pán Boh požehná a dá na úžitok. Síce je za tým všetkým veľa hodín práce ľudských rúk, ale bez požehnania by nám nič nenarástlo. V tomto roku všetky dožinkové dary požehnal otec arcibiskup Stanislav Zvolenský, ktorý prišiel po pobožnosti aj medzi dobrovoľníkov v krojoch, aby im osobne poďakoval za účasť a prácu. Bohatá výzdoba je dielom domácich

farníkov, ale prispievajú aj dobrodinci z okolia - Štefanov, Borský Mikuláš, Radošovce, Závod, Petrova Ves... Už po niekoľko rokov pripravujeme pre týchto dobrovoľníkov aj malé pohostenie. Všetkým, ktorí prispievajú do občerstvenia, výrobkami, dekoráciami, plodmi zo záhrad a aj prácou, patrí veľké poďakovanie. Bez spolupráce by sme nedokázali pripraviť takúto slávnosť.

Všetky trvácne dekorácie boli vystavené na bočných oltároch v Bazilike a potom boli súčasťou jesennej výstavy v kultúrnom dome.

*Domáci zástupcovia krojovaných dobrovoľníkov počas pobožnosti.
Viac fotografií na poslednej strane tohto časopisu.*

Zo života vo farnosti

Beseda s misionárom

Touto prednáškou sme si pripomenuli, že nasledujúci mesiac október je misionárskym mesiacom. Svätý otec František vyhlásil mesiac október 2019 za Mimoriadny misijný mesiac.

Po dvoch rokoch sme si zopakovali stretnutie s don Petrom Lorencom SDB, saleziánom - misionárom, rodákom z neďalekého Kuklova. Sme veľmi vďační, že zo svojho zasluženého osobného voľna, ktoré po rokoch prežíval so svojou rodinou, obetoval kus času aj nám. Vídavali sme ho pri rôznych príležitostiach a sme radi, že nezabúda ani na svoje saleziánske korene a Baziliku Sedembolestnej Panny Márie. V utorok 17. septembra 2019 po večernej sv. omši prišiel medzi farníkov

do kaplnky v Bazilike na stretnutie so záujemcami o krátku prezentáciu o ďalej Sibíri, ktorá sa mu stala v posledných rokoch druhým domovom. Rozprával o Jakutsku, jeho obyvateľoch, prírodných podmienkach, obyčajoch, zvykoch... Najmä však o pastoračnej práci 5-člennej misionárskej rodiny v tejto vzdialenej krajine. Delí nás 7 časových pásem, stovky kilometrov, v mnohých veciach sme rozdielni, no spája nás jeden Boh a jedna viera. Don Peter svojou charizmou a úsmevom dokáže zaujať mnohých. O jeho obľúbenosti v Jakutsku svedčia aj reakcie a komentáre miestnych farníkov po zverejnení fotografií na sociálnej sieti. Tešia sa na neho, chýba im a majú ho radi. Oslovujú ho „náš otec Peter“. Koľko lásky voči nemu prechováajú, to vedia asi len oni sami. Sme radi, že don Peter spája národy cez vieru a Pána Boha. Nech je požehnané jeho misionárske pôsobenie kdekoľvek na svete!

Zo života vo farnosti

Požehnanie pamätnej tabuľky

Koncom šesťdesiatych a až do začiatku osemdesiatych rokov pôsobila v našej farnosti komunita sestier saleziánok, medzi ktorými bola aj naša rodáčka sr. Terézia Vavrovičová. Prvým príbytkom sestier FMA (Panny Márie Pomocnice) sa stal na dva roky dom pani Boženy Ožvoldíkovej v Strážach. Od roku 1968 tu oficiálne bola komunita na čele s direktorkou Annou Lukáčovou, už spomínanou sr. Teréziou Vavrovičovou, rodáčkou zo susedného Borského Mikuláša sr. Hedvigou Morávkovou a Kuklovčiankou sr. Júliou Rehákovou. V roku 1970 sa prvé dve spomínané presťahovali do domu v Šaštíne, kde býval aj vdp. Mihálik a pôsobili tu ako komunita ešte ďalších 12 rokov. Na tomto dome bola odhalená a slávnostne požehnaná pamätná tabuľka pred dvomi rokmi, taktiež 8. septembra, pri príležitosti osláv príchodu saleziánov na Slovensko a do Šaštína. Odha-

lenie a požehnanie ďalšej pamätnej tabuľky, v ktorom saleziánky bývali, je požehnaním pre našu farnosť. Dnes v dome býva rodina Ladislava a Marty Gavroňovcov - vnučky pani Boženy Ožvoldíkovej. Sme radi, že súhlasili s umiestnením pamätnej tabuľky na ich dome, aby pripomínala túto skutočnosť z dejín našej farnosti všetkým okoloidúcim. Počas slávnosti bolo daždivo, zišlo sa len zopár domácich farníkov, prišiel pán primátor Mgr. Jaroslav Suchánek a domáci hostitelia. Za sestry saleziánky prehovorila krátko sr. Kamila Novosedlíková, ktorá si ešte osobne sestry z našej komunity pamätá a napísala o nich aj rozsiahlu knihu. Počas písania precestovala celé Slovensko, stretla veľa rodinných príslušníkov sestier a historikov s dobrou pamäťou. Za sestry FMA sa slávnosti zúčastnila vikárka sr. Beáta Franeková a sr. Rozália Mrenová. Slávnostné odhalenie a požehnanie previedol vikár saleziánov don Peter Bučány SDB, za spoluúčasti don Pavla Gracha SDB, don Rastislava Hamráčka SDB a don Petra Lorenca SDB.

Po požehnaní pamätnej tabuľky

Pod'akovanie za saleziánske dielo

V tomto roku sme si pripomenuli už 95 rokov dôležitej a významnej historickej udalosti jednak pre komunitu saleziánov, ale aj pre našu farnosť. Presne 8. septembra 1924 prišli prví saleziáni do Šaštína. Vo farnosti zostali až do násilného odchodu v roku 1950, potom sa vrátili po nežnej revolúcii. Rozlúčili sme sa s nimi v roku 2017, ale radi (a ešte stále aj pomerne často) ich stretávame pri rôznych pobožnostiach a slávnostiach v Národnej svätyni. Viacerí z nich sa zúčastnili ďakovnej svätej omše za saleziánske dielo v našej farnosti i na Slovensku v nedeľu 8. septembra. Svätej omši predsedal

vikár don Peter Bučány SDB, homíliu predniesol don Pavol Grach SDB. Potešilo nás, že medzi spolucelebrujúcimi je aj najstarší momentálne žijúci salezián na svete don José, ktorý patrí do našej farnosti a napr. aj don Peter Lorenc SDB, ktorého už pokladáme tiež takmer za domáceho. Spolu so siedmimi saleziánmi svätú omšu spolucelebroval aj páter Ondrej Kentoš OSPPE, terajší rektor Národnej svätyně. Počas svätej omše sme si vypočuli spevácky zbor Cantate deo z Galany Hodov pod vedením saleziána koadjútora Petra Podolského SDB.

Saleziáni po slávnostnej svätej omši (s miništrantom Miškom)

Naša farnosť na cestách

Farská púť do Marianky

Ako farská rodina sme spolu 29. augusta 2019 putovali do Mariatálu, kam smerovali už desiatky rokov aj kroky našich predkov. Začali sme ráno pri kaplnkách, kde sme sa spoločne modlili a prosili: za kňazov, biskupov a Cirkev; za našu farnosť a jednotu v nej; za pokoj a porozumenie v našich rodinách; za chorých, ktorí sa nemohli zúčastniť tejto púte spolu s nami; za našu vlasť - Slovensko a pri poslednej kaplnke sme odovzdali všetky prosby, ktoré neodzneli a neboli vyslovené nahlas. Šesť kaplniek lemujúcich cestu k svätému prameňu sa nazývajú kaplnkami radostí Panny Márie. Sú to kaplnky Panny Márie Tálenskej, Obetovania Ježiša, Zvestovania, Navštívenia

Po svätej omši sme vychádzali cúvajúc

Panny Márie, Obrezania Ježiša a kaplnka bez označenia. Nasledovala krátka presťahka a ovlaženie z prameňa pri Kaplnke

Začiatok krížovej cesty

Do pobožnosti križovej cesty sa zapojili aj deti

Zastúpenie na púti mala aj naša farská mládež

sv. Anny. Potom sme prežili spoločnú sv. omšu, ktorú celebraval páter Juraj Tirpák a animoval náš detský spevokol 7hlások. Z Baziliky Narodenia Panny

Márie sme za spevu mariánskej piesne vycúvali. Po spoločnej fotografii sme si vykonali pobožnosť križovej cesty a našu púť sme ukončili.

Počas modlitieb pri kaplnkách

Strážska kalvária

V súvislosti s prebiehajúcou rekonštrukciou farského Kostola sv. Alžbety Uhorskej začali miestni farníci iniciatívu na opravu kalvárie, ktorá je vstupnou cestou ku kostolu. Práce začali ešte v roku 2017, keď boli odstránené staré stromy - poprerastané tuje a bolo náročné najmä „vybagrovanie“ mohutných koreňov. V nasledujúcom roku sa pokračovalo opravou murovanej vstupnej brány do cintorína, príslahlého múru a trojkříža. Bol tu zasadený céder libanonský - známy biblický strom. Začalo sa otlkaním a čistením jednotlivých zastavení křížovej cesty. Vďaka spolupráci s mestom za urobil nový prístupový chodník, vedúci cez kalváriu do kostola.

V roku 2019 sa pokračovalo stavebnými prácami - stavbou betónového plotu po pravej strane z finančných prostriedkov mesta Šaštín-Stráže, omietnutím a zamaľovaním zastavení, dokončuje sa vstupná kovaná brána do kalvárie a robia sa terénne úpravy. Veľmi peknou finančnou podporou pre renováciu bol predaj veľkonočných barančekov, ktoré ženy z farnosti hodiny a hodiny piekli, zdobili, balili a predávali. Predchádzali tomu aj hodiny prípravných prác a potom aj dokončovanie a prevážanie hotových barančekov. Predali by sme ich určite raz toľko, no sily dobrovoľníkov na viac nestačili. Pán Boh zaplať za ich obeť a prácu! Práce

Upravené priestranstvo okolo troch křížov

Pohľad na Baziliku Sedembolestnej Panny Márie

budú pokračovať aj v nasledujúcom roku (múry plotu, zeleň, reštaurovanie reliéfov) a ak Pán Boh požehná, opraví sa aj šaštínska kalvária. Na týchto prácach sa podieľali dobrovoľníci všetkých vekových kategórií. Ruku k dielu pridali aj súkromníci, remeselníci, majitelia áut, bágrov, dodávateľia kameňa a stavebného materiálu. Prispel farský úrad i mesto Šaštín-Stráže. Je odvedený kusisko práce, no ešte je aj veľa pred nami. Kto by mal chuť pomôcť a prispieť k rozbehnutému dielu (prácou alebo financiami), môže osloviť pána farára, pána Ivana Žáka alebo pani Jozefínu Prachárovú.

Národný pochod za život

Po štyroch rokoch sme zažili opäť davovú akciu v našom hlavnom meste a aj my sme prišli spoločne podporiť Národný pochod za život. Niektorí autami, no väčšina spoločne autobusom s pátrom Michalom a pátrom Jurajom. Pridal sa k nám ešte aj pán farár zo Smolinského a rehoľná sestra z Petrovej Vsi.

Počas pochodu sme veľa krokov neurobili, posunuli sme sa len v rámci hlavného priestranstva, ale počíta sa každý krok, ktorý sme urobili. Stretali sme kopu známych a vysmiatych ľudí. Všetko sa radovalo, skandovalo, podporovalo, pomáhalo si... No atmosféra bola vynikajúca! Medzi dobrovoľníckymi organizá-

tormi sme našli aj našich mladých - Dominika a Veroniku, teší nás ich obetavosť a radosť slúžiť dobrej veci.

Z Manifestu Národného pochodu za život 2019:

Súčasný stav nás vyzýva ku konkrétnym činom, vyzýva nás postaviť sa za ochranu každého jedného človeka, vrátane každého nenarodeného dieťaťa. Osobitne vyzývame všetkých verejných činiteľov, zvlášť poslancov NR SR, vládu SR, prezidentku SR a všetky štátne inštitúcie, aby:

1. zrušili zákon, ktorý rozdeľuje ľudí na hodných žitia a nehodných žitia, hranicou 12 týždňov tehotenstva, a tým dôsledne chránili ľudský život od počatia po prirodzenú smrť;

Reprezentanti našej farnosti (aj z okolia)

Naši najmenší na pochode

2. chránili manželstvo muža a ženy ako jedinečný a nenahraditeľný zväzok, ktorý v spoločnosti nemá alternatívu;
3. zlepšovali zákony tak, že budú spoločensky vyzdvihovať a podporovať zodpovedné rodiny, otvorené prijať viacero detí;
4. podporovali inštitúcie zamerané na pomoc rodinám v núdzi a tehotným matkám a ich deťom, a tak prispeli k vytvoreniu účinnej siete pomoci;
5. vyjadrili nesúhlas s takými dokumentmi medzinárodných organizácií, ktoré v Slovenskej republike zasahujú do ústavných hodnôt manželstva, rodiny, rovnosti medzi mužmi a ženami a práv rodičov na výchovu detí.

V sakristii u pána kostolníka si môžete zakúpiť nový farský kalendár na rok 2020. Nájdete v ňom fotografie z predchádzajúceho roka a termíny púťí a slávností v nasledujúcom roku.

Pešia púť z Trnavy do Čenstochovej: Čo je Božia vôľa?

K letným dňom patrí neodmysliteľne oddych, relax, dovolenky, more a určite množstvo krásnych neopakovateľných zážitkov. Neopísateľné duchovné obohatenie môžeme načerpať aj zo 420-kilometrovej pútnickej trasy z Trnavy do Čenstochovej, ktorej 14. ročník sa uskutočnil v tomto roku. Z roka na rok počet účastníkov tejto púte z našej farnosti stúpa, boli sme na nej až šiesti. Dominik Gašparík a Ivko Žák putovali už po tretí raz. Pridali sa k nim už aj dievčatá - Veronika Tumová, Grétko a Veronika Žákové, no a za strednú generáciu som sa v tomto roku pridala ja sama. V nedeľu večer 11. augusta nám dal náš duchovný otec a správca farnosti, páter Martin Lehončák, požehnanie na

cestu a v dobrej nálade sme na druhý deň ráno vyrazili spoločne autom so Zdenkom Slovákom do Trnavy na úvodnú svätú omšu na Tulipáne, ktorou naše putovanie začalo.

Nebolo to len také bezduché nudné putovanie. Celý program bol do poslednej minúty presne naplánovaný. Podľa plánu trasy na internete môže ktokoľvek celú púť sledovať a sprevádzať po ceste modlitbami. Často sme cestou počúvali výstrahy vedúceho o meškaní a časovom sklze oproti plánu, tak sme sa aj veľa nasmiali a hovorili si, že nezastavujeme, len spomalíme! Ale aj napriek časovému sklzu sa pár minút na oddych vždy našlo. Potom prišiel zase ľahší úsek cesty, kde

Pútnická skupina z našej farnosti

sme to všetko dohnali. Čas nám rýchlo ubiehal, stále sme mali v rukách mikrofóny a uši pripravené na počúvanie. Cestou sme sa modlili buď z brožúrky Malé hodinky o nepoškvrnenom počatí Panny Márie, alebo recitovaný či spievaný ruženec (ten bol väčšinou predzvestou toho, že sme krátko pred cieľom). Každý deň sme spolu slávili svätú omšu, na ktorú sme sa cestou pripravovali a vždy sme si vysvetľovali a rozoberali denné čítania z Pútnického lektionára. Pomedzi to zaznelo veľa náboženských piesní zo spevníka pútnika, na ktorom pol roka pracovala sestra Klára a odvieďla kus dôležitej práce pre priebeh púte. Hrou na gitarách náš spev sprevádzal nielen páter Mirko, ale veľmi krásne mu pomáhali naši chlapci Ivko s Dominikom. Sem-tam prechytila ukulele od Ivka aj Grétko a oživilo putovanie sviežimi mládežníckymi piesňami, napr. aj od Simy Martausovej. Vzácnym duchovným hosťom púte bola sestra Veronika Katarína Barátová z komunity Blahoslavenstiev, ktorá v krátkych prednáškach z istej konferencie rozoberala rôzne témy o Duchu Svätom či Božej vôli, podľa čoho dostala púť svoj názov. Relax počas cesty prichádzal pri počúvaní svedectiev sv. Faustínky a jej ceste k reholnému zasväteniu i živote v reholi.

Aby sme sa ako pútnici navzájom spoznali, cestou prichádzali na odľahčenie aj „spovede“ pútnika. Každý jeden pútnik má zaujímavý životný príbeh a prinášal na púť svoje prosby a úmysly. Spoločne sme zdieľali svoje radosti, starosti, bôle, spoločne sme sa delili o jedlo, vodu i prístrešok na nocľah. Na Slovensku sme prespávali v školských telocvičniach, na poľskej strane to už bolo takmer stále ubytovanie

v rodinách. Síce sme mali v rodinách pohodlie postelí, ale prišli sme o spoločné večerné stretnutia s modlitbami, chválami a zdieľaním sa.

Cestou sme stretali ľudí s rôznymi názormi i pohľadmi na nás a naše putovanie. Boli takí, ktorí to nechápali a pozerali na nás ako na bláznov zo stredoveku, ale oveľa viac bolo našich podporovateľov. Niektorí len s úsmevom a slzičkami dotatia kývali z okna, z dvora, z auta, z kraja cesty, iní zastavili a ponúkli pomoc. Raz to bolo niečo pod zub, inokedy voda, alebo odvoz niekoho unaveného. Najčastejšie to však boli koláče. Veľa a neskutočne dobrých. Sú ľudia, ktorí pravidelne rok čo rok na tom istom mieste stoja a čakajú na túto púť, aby nás videli, zažili, obdarili a povzbudili. Prihodia prosbu o modlitbu a žehnajú na cestu ďalej. Zažili sme neskutočne veľa lásky a milostí. Často nám to prišlo ako zázrak, keď sme ozaj v poslednej chvíli dostali práve to, čo nám chýbalo a už sme premýšľali, ako to vyriešime. Pán sa ukázal aj v takejto podobe.

Z našej farnosti sme putovali šiesti. Naši mladí oživilo vekový priemer pútnikov, ale boli osviežením aj svojim konaním a myslením. Máme vo farnosti skvelých mladých ľudí (formovaných predovšetkým rodičmi a rodinami, ale aj saleziánmi a pavlínmi), ktorí nám robia vo svete dobré meno!! Duchovným vodcom celej púte je páter Mirko, ktorý sa ujal organizácie a prípravy od jej 4. ročníka po pátrovi Wieslavovi, ktorý púť založil a mali sme tú česť ho zažiť aj počas cesty, taktiež nám dával nám požehnanie v Trnave, keď sme vyrazili na púť od kostola. Páter Mirko mal po celý čas putovania pripnutý mikrofón, stále spieval, predmodlieval sa a dával

nevyhnutné pokyny pútnikom. Program pripravil do poslednej minúty a vďaka nemu má púť za sebou 14 ročníkov a neustále oslovuje nových pútnikov. Medzi duchovných vodcov nesmiem zabudnúť zaradiť aj rehoľné sestry z Kongregácie milosrdných sestier Svätého kríža - sr. Kláru a sr. Ľubomíru. Boli krásnym duchovným obohatením púte a právom im patrí prívlastok milosrdné. Na púti je však veľa ďalších nevyhnutných ľudí, ktorí pomáhajú ostatným svojou službou. Po celodennom chodení je to nevyhnutné ošetrovanie nôh od pedikérky Zuzky, a ak bolo veľa práce, tak aj od pátra Mirka. Ochoťne ošetrili pluzgiere a rany všetkým, ktorí to potrebovali, na úkor svojho voľna či dokonca raňajok pred cestou. Počas cesty sprevádza pútnikov auto, ktoré vieze batožinu, jedlo, nápoje, príp. aj tých, ktorí zo zdravotných dôvodov potrebujú chvíľu

oddych. Takýmto obetavým šoférom, ktorý cestou vybaví a pozháňa všetko potrebné je Paľko a s ním kuchárky Gitka a Evička. (Každé ráno mi niekto z nich pripravil aj kávičku na cestu ☺) Obedy sme mali často od dobrodincov, ale bolo nám treba aj večerať a raňajkovať, či nabaliť na cestu niečo na prestávky. Vozík s pitím, jedlom a ampliónmi tlačil najmä Alojz, ktorý pochádza z Česka od Znojma, no mnohí ho vďaka pri vozíku striedali a pomáhali mu. Pri väčších kopcoch bolo treba do vozíka „zapriať“ aj viacerých, a tak bývala vďaka tomu aj veľká zábava. Nášho „koníka“ (ako sme tento vozík tiež volali) nezabudol počas obeda pútnik Jožko uviazať aj napojiť priviazanou fľašou vody k stĺpu. Ostatní pútnici sa striedali pri nesení kríža, poľskej a slovenskej zástavy, modlení, spievaní, či inej dôležitej služby počas púte. Mňa poznáte ako fo-

Putovali sme so spevom

tografku, a tak som túto službu vďačne poskytovala aj cestou, i keď to boli ešte min. 2 dni práce doma pri pc. Ako inak, fotoaparát už patrí na moje oko 😊

Určite vzácnym pútnikom v našej medzinárodnej skupine bol aj mladý poľský bohoslovec Adam, ktorý pochádza priamo z Čenstochovej. Bol po prvý raz na Slovensku, tesne pred púťou navštívil Topoľčany a Trnavu (plánovaný Šaštín už nestihol), po prvý raz v živote putoval do svojej rodnej farnosti ku svojej poľskej patrónke. Rečová bariéra bola po prvých dňoch nepodstatná a spolu s našimi chlapcami si našli k sebe cestu, ktorá sa asi už nikdy nerozdelí. Veľmi krásny mladý človek s otvoreným srdiečkom, ktorý svojím čistým spevom, duchovnými slovami a aj všetkým ostatným bol nádherným príkladom mladého človeka, ktorý svoj život spája s Pánom Bohom. Zostane navždy v mojich modlitbách.

Po ceste sme mali veľa situácií, ktoré vyriešil sám Pán, darmo, mal nás rád. Keď nám dochádzala voda, vybehla pani s veľkými nádobami vody. Ak bolo treba prejsť cez frekventovanú cestu, kde valí jedno auto za druhým, páter Mirko nás už teoreticky pripravil, ako budeme rýchlo organizovane prechádzať cez cestu, pár sekúnd nešlo žiadne auto, my sme prebehli a vzápätí za nami sa opäť cesta zaplnila autami v oboch smeroch. Keď sa nám míňali koláče, páter Mirko s úsmevom povedal, že na druhý deň je nedeľa a k nej koláče patria, tak nás ľudia skutočne obdarili množstvom vynikajúcich koláčov. Jedna zo sestier vyjadriła ľútosť nad tým, že sa jej míňajú sójové tyčinky a ona ich ona ich má veľmi rada, zastavil pri nás autom pán zubár z Trnavy a v ruke

Naše dievčatá v čele skupiny

mal tašku so sójovými tyčinkami. Dokonca nám ešte kus cesty odviezol unavenú pútničku, ktorá chvíľu predtým povedala, že už nevláda ísť. Na jednej zástavke nám ponúkal páter Mirko gumené cukríky a ja som povedala, ako veľmi ich mám rada a teraz nám ich treba na kíby, tak o pár minút ma ako poslednú v skupine cestou dobehla pani s balíčkom gumených cukríkov v ruke. Podobných zázrakov sa nám po ceste udialo ešte oveľa viac, sú len dôkazom toho, že Pán vedie naše cesty a neopúšťa nás ani v ťažkých okamihoch. Nech odmení všetkých dobrodinco, ktorí nám po ceste prejavili svoju lásku službou a obetou. Najväčším zázrakom celej púte pre mňa zostane skutočnosť, že som sa medzi pútnikov mohla vrátiť a prísť až do cieľa. O tom bude dokončenie rozprávania v nasledujúcom čísle Hlaholu zvonov.

Letný prímestský tábor

Spomienky na letný prímestský tábor pomaly vybledajú, no my si naň ešte zaspomínáme. Počas tábora sme spoznávali bájnu krajinu Atlantídu - cez divadlo, katechézky, homílie, denný program i workshopy. Tričká, ktoré nás opäť všetkých spájali (i rozlišovali) mali zobrazené logo tejto krajiny a mnohí ich ešte stále radi obliekame i po skončení tábora.

Na tábor dostávame veľa podpory od mnohých dobrodincov, a preto sme sa v tomto roku dohodli, že náš tábor bude niečo aj dávať. Bola to jednak zbierka použitých školských pomôcok, o ktorej si prečítajte na s. 25. No taktiež sme zbierali plastové vrchnáky z fliaš pre Marka

- chlapca s viacnásobným postihnutím z neďalekého Letničia. Jeho akčná mamička mu vďaka tejto zbierke zabezpečuje liečebné pobyty v Maďarsku. Mnohí vrchnáky zbierali už aj predtým, no nevedeli (a asi ani nechápali) ich využitie. Za nazbierané vrchnáky dostane rodina peniaze (!13 centov za 1 kg, musí sa odrátať suma za odvoz pre kamión) a tak sa zbiera euro k euru, aby sa Marek mohol liečiť. V posledný táborový deň sme pre deti pripravili prekvapenie a Marek ich osobne v sprievode mamičky navštívil. Po prvý raz vo svojom živote počul, pretože práve v ten deň dostal načúvací prístroj a začal vnímať svet aj podľa sluchu. Má za sebou vyše 40 operácií a vďaka rehabilitáciám, zaplateným zo zbierok vrchnákov, sa s pomocou postaví na nohy a pomaly kráča. Tento

Marek v telocvični medzi deťmi

Počas táborových svätých omší nebola núdza o miništrantov

moment stretnutia s Markom bol veľmi silným zážitkom a mnohé deti si uvedomili hodnotu zdravia. Prisľúbili v zbierke vrchnákov pokračovať a podporovať

ich odovzdáme rodine a vopred ďakujem všetkým za pochopenie, podporu a pomoc v mene rodiny Marka Hejdu z Letničia.

Marka naďalej. Aké vrchnáky sa môžu zbierať? Všetky plastové, ktoré sú bez papiera či alobalu - z nápojov, z kozmetických výrobkov, od liekov, od kávy... Dajú sa však zbierať aj prázdne obaly z kinderiek - vajička. Vrchnáky sa zbierajú v oratku, príp. u pána kostolníka v sakristii. Potom

Usmiata Dominikova skupinka detí

VYPLŇOVAČKA

P				Y	1	Časti, zložky celku
P				Y	2	Odpadky z obalu zrna
P				Y	3	Obyvatelky Poľska
P				Y	4	Medzištátne dohody
P				Y	5	Zámery, programy
P				Y	6	Lesné spevavé vtáky
P				Y	7	Ohrady
P				Y	8	Nôžky, labky zvierata

Ak správne vyplníte všetky výrazy, dostanete v strednom stĺpci tajničku - významné kresťanské sviatky.

Za krížovku z posledného čísla Hlaholu zvonov odmeníme Paľa Petriča a Anetku Hamplovú. Správna odpoveď skrývala štyri slovenské mariánske pútnické miesta: Šaštín - Stráže, Levoču, Marianku a Staré Hory. Aj dnes vám ponúkame úlohy na rozlúštenie, ktorých riešenie môžete priniesť do sakristie do konca novembra 2019. Na víťazov čakajú odmeny od pána farára! Autorom tajničiek je opäť pán František Karas a graficky ich spracovala Alexa Machová. Ďakujeme za spoluprácu!

HREBEŇOVKA

1	2	3	4	5	6	7	8	9
K		K		K		K		K
	M		M		M		M	
A		A		A		A		A
	A		A		A		A	

- 1 český film
- 2 nástroj na zametanie
- 3 cudzokrajný jedovatý had
- 4 malá mucha
- 5 kritický stav
- 6 najdrahšia bytosť, rodička
- 7 štádium hmyzu, larva
- 8 závodná jedáleň
- 9 podnebie

pomôcka: KOLJA

Ak správne vyplníte všetky stĺpce, dostanete tajničku - historické biblické mesto.

Naša farnosť pomáha

Školské pomôcky pre iných

Miestny spolok Slovenského červeného kríža v spolupráci s Farskou charitou v letných mesiacoch pripravili zbierku použitých školských pomôcok, ktoré ešte môžu posúziť iným. Zbierka začala počas prímestského tábora v našom oratóriu, keď deti začali prinášať pre svojich rovesníkov veci z vlastných tašiek. Tieto vyzbierané veci sa potom spojili s pomôckami, ktoré prinášali nielen miestni farníci, ale aj dobrodinci z okolia. Všetky

pomôcky boli roztriedené a rozdelené školákovi zo znevýhodneného prostredia. Touto cestou ďakujeme všetkým, ktorí prispeli do zbierky.

Vyzbierané pomôcky

Požehnanie školských tašiek a pomôcok

Školský rok je už v plnom prúde a naši pátri pavlíni myslia na školákov z našej farnosti nielen v modlitbách. Pri nedeľnej detskej svätej omši 8. septembra boli hromadne a slávnostne požehnané školské tašky s pomôckami, ktoré deti so sebou na svätú omšu priniesli.

Páter Miško požehnal školákovi ich tašky s pomôckami

Kaplnka sv. Márie Magdalény

Na kopci (296,9 m. n. m.) za Borským Mikulášom pri osade Habány v smere na Bílkove Humence sa týči Kaplnka sv. Márie Magdalény, ktorú dal v roku 1668 postaviť Imrich Czobor. Je asi 20 - 30 m vysoká, žltá, vežovitá stavba, ktorej dominujú kovové vstupné dvere a na prednej stene sa nachádza mramorová tabuľka s latinským nápisom. Pôvodná kaplnka bola zničená za Rákociho povstania začiatkom 18. storočia. Koncom 19. storočia bola postavená nová kapln-

ka v neoklasicistickom štýle a v roku 1995 bola reštaurovaná. V minulosti sa pri nej zastavovali pútnici smerujúci do Šaštína. Okolie na vrcholku kopca tvorí hustý les. Húština, ktorá sa tiahne okolo celej kaplnky je tvorená najmä lipami. Po ceste ku kaplnke sa nachádza zaujímavý stĺp s kamennou sochou modliaceho sa Ježiša. Každoročne sa pri kaplnke okolo sviatku sv. Magdalény (22. júla), slávi v nedeľu slávnostná svätá omša.

Kaplnka sv. Márie Magdalény

V časopise Hlinkovej mládeže z roku 1941 Nová mládež, mesačníku, ktorý vychádzal na Slovensku počas 2. svetovej vojny (apríl 1939 - február 1945) sme našli o tejto kaplnke krásny článok, ktorý vysvetľuje jej históriu. V dvoch častiach vám tento príbeh z dejín ponúkame v našom časopise:

Kto pozná naše Záhorie, alebo mal príležitosť aspoň raz ním precestovať, zaiste si všimol krás a rázovitostí tohto kraja, ktorý ovenčený vencom borových lesov a obkľúčený hradbami Malých Karpát, je opravdivou záhradkou na území nášho slobodného Slovenska. Záhorie má svoju históriu a svoj význam, lebo práve tu sa odohralo mnoho udalostí, ktoré v dejinách Slovákov zaberajú popredné miesto. A Záhoráci, títo tvrdí, pracovití a jednoduchí ľudia, hoci už od vekov sú úzko spjatí s cudzou kultúrou, nakoľko žijú v bezprostrednom susedstve Nemcov, predsa sa húževnate pridŕžávajú odkazu svojich otcov a svojej reči.

Celé Záhorie je rovina, pokrytá rozsiahlymi lesmi a chudobnými piesočnatými poľami, ktoré poskytujú iba skromnú výživu svojim obrábatelom. Miestami však na tejto rovine vypínajú sa menšie vršky, z ktorých najvyšší sa nachádza v chotári obce Borský Sv. Mikuláš a je pamätihodným tým, že na jeho zarastenom temeni stojí kaplnka, postavená ku cti svätej Márie Magdalény. Obyvatelia okolitých obcí schádzajú sa sem každoročne 22. júla, kedy sa tu odbavuje päť a už niekoľkokrát

odzneli z tohto miesta slová našich najpovolanejších činiteľov. Toto malé pútnické miesto tróni nad záhorskou rovínou a pre svoju krásnu polohu je prvou zastávkou všetkých pútnikov, ktorí spoza Malých Karpát putujú do Šaštína. Niet preto divu, že na tomto mieste, na tomto malebnom kopčeku v tóni mohutných líp žiadal si byť pochovaný i náš najväčší básnik a búranský rodák Ján Hollý.

Kaplnka sv. Márie Magdalény patrí teda medzi zaujímavosti Záhoria a jej podivný pôvod opisuje nasledujúca udalosť.

Nad ránom hviezdy pobledly a na východe sa objavily zore zvestujúce príchod nového dňa. Teplý vetrik fúkal od Malých Karpát a lesy po nočnom tichu ožily spevom vtáctva. Obilie dozrievalo a vlnilo sa ako more. Tohto roku sľubovalo hojnú úrodu, lebo požehnané klasy hlboko sa skláňaly k zemi a jemné kvapky rosy, sťa drobné perličky, zdobily ťažké múčnaté zrná. Z blízkej dedinky ozval sa štekot psov a ojedinelé hlasy ľudí, ktorí už v skorých ranných hodinách vydali sa za prácou.

Na ceste k Holíču objavil sa jazdec. Najprv sa zdalo, že je to nejaký potulný obchodník alebo osamelý vojak, ale keď ho kôň priniesol bližšie, v jazdcovi by každý spoznal urodzeného pána Cobora, cisárskeho komorníka a majiteľa pánstva holíčskeho, šaštínskeho a hodonínskeho. Jeho mohutná postava akoby bola zrasťtená s koňom, na ktorom sedel a ktorý

ho unášal domov. Už podľa obleku bolo vidieť, že je šľachticom. Mal na sebe červené jazdecké nohavice, modrý kepieňok, bohato vyšíty zlatom, bol prepásaný širokým opaskom a okolo krku sa mu beľel golier, zhotovený z najjemnejších čípiek, aké sa len vo Viedni kupovali. Čierne vlasy vykukovali mu zpod širokého klobúka, nad ktorým vialo dlhé pštrošie pero. Jeho boty so zlatými ostrohami boli majstrovským dielom viedenského obuvníka, ktorý zaiste použil všetky tajnosti svojho umenia, aby ich zhotovil. Okolo ramien mal prehodený tmavý plášť. Zlatá spona žiarila mu na prsiach a dlhý kord pokyvoval sa mu pri boku.

Vraník, na ktorom Cobor sedel, doplňoval elegantný vzhľad svojho pána, o ktorom sa i tak na dvore cisára Jozefa I. hovorilo, že je najelegantnejším šľachticom celej ríše. Ani opatrovník cisárskych koní nebol by sa hanbil za toto zviera, ktoré už malo za sebou niekoľkohodinový beh a doteraz nebolo na ňom vidieť žiadnej známky únavy. Jeho dych bol pravidelný a údery kopýt znely ako hodinový stroj.

Tvář pána Cobora javila veľké vzrušenie a jeho čierne oči nespokojne sledovali cestu. Nevšimal si krásy, ktorá sa okolo neho rozprestierala a ani nepočul spev vtákov, keď pred chvíľou cválal lesom. Bolo divné, že dnes cestuje sám. Inokedy ho sprevádzala celá družina vojakov, lebo ako komorník najjasnejšieho cisára mal dovolené vziať si na cestu vojenský sprievod. Dnes sa mu cesta videla pri-

Kamenná socha modliaceho sa Ježiša na prístupovej ceste ku kaplnke

dlhá. Poobzeral sa krajom a keď spoznal, že už do Holíča nie je ďaleko, nahol sa v sedle ponad koňa a pohladil ho po srsťi, aby ho povzbudil.

„Havran, ešte musíš prebehnúť tieto kopčeky a už budeme doma“. Vraník akoby rozumel, čo sa od neho žiada, pohodil pyšne hlavou a veselo vyskočil po hrboľatej ceste.

Cesta pána Cobora z Viedne do Holíča mala svoju predohru. Deň predtým bolo v cisárskom paláci veľmi živo. Cisár Jo-

zef I. sedel v kresle obklopený najbližšími priateľmi, ministrami a poradcami. Rozhovor, ktorý viedli títo najvyšší predstavitelia moci, bol veľmi rušný a hlasitý.

Na cisársky dvor sa pred časom dostavil vyslanec švédskeho kráľa Karola XII. Pán zo Strahlheimu, aby oznámil cisárovi, že jeho panovník s veľkým vojskom stojí na hraniciach ríše. Kráľ Karol bol veľmi ctibažný panovník. Opojený mnohými víťazstvami, hnal sa do ďalších vojen. Bolo dosť zaujímavé, že mu šťastie stále prialo a on z každej bitky vychádzal ako víťaz. Práve v tejto dobe prenasledoval poľského kráľa Augusta, ktorý v strachu pred ním prchol do Saska. Kráľ Karol ho však aj sem prenasledoval so svojim vojskom a tak sa stalo, že na tomto pochode naraz sa octol na hraniciach ríše cisára Jozefa I. Nič mu teraz nebránilo v tom, aby napadol túto ríšu a aby ju nevydrancoval a neobrátil v trosky. Cisár Jozef I. viedol práve vojnu o španielsky trón a preto takto vojensky oslabený nemohol ríšu brániť proti tomuto mocnému panovníkovi.

Takto sa cisár Jozef I. octnul vo veľmi ťažkej situácii. Jeho dosť zlé polozenie sa ešte viac zhoršilo nasledujúcou udalosťou.

Vyslanec pán zo Strahlheimu na oslavu svojho mocného a víťazného kráľa usporiadal skvelú hostinu, na ktorú povolal všetkých rytierov a šľachticov, ktorí sa práve zdržovali vo Viedni. Medzi tými-

to sa nachádzal aj Cobor, ktorý pre svoju priamu povahu, úprimnosť, spoločenské postavenie a obľubu u samotného cisára nikdy nechýbal pri podobných slávnostiach. Pre svoje dobré a rytierske vlastnosti, ktorými sa vyznačovala jeho povaha, mal mnoho priateľov a priaznivcov, s ktorými sedel za bohato vyzdobeným stolom. Sluhovia podávali tie najvyberanejšie jedlá a nápoje, takže dobrá zábava bola čoskoro v plnom prúde.

Pán zo Strahlheimu, namyslený na moc svojho kráľa, nerozpriadal dlhé reči, ale iba kde-tu veľkomyselne poznamenal slovo, ktoré už samo o sebe bolo iba vychvaľovaním sa a chvastaním. Ba stalo sa, že cítiac sa bezpečným pri veľkej moci svojho dobývačného kráľa, dovolil si povedať také veci, ktoré urážaly nielen prítomných, ale i samotného cisára. Jeho hostia však pamätali na dobré mravy a nedali sa vyprovokovať k nerozmyslenej veci.

(dokončenie v ďalšom čísle)

Najbližšie

stretnutie lektorov

sa uskutoční

11. decembra 2019

po večernej svätej omši ako obvykle. Srdečne pozývame najmä nových záujemcov o lektorskú službu vo farnosti.

Rozlúčka s pátrom Mirkom

Uprostred letných mesiacov prišla rozlúčka s našim kaplánom pátrom Miroslavom Hruškom OSPPE, ktorý v našej farnosti pôsobil 2 roky a 5 mesiacov. Za tento krátky čas urobil pre Cirkev a našu farnosť kus práce, za čo sme mu spoločne poďakovali 28. júla. Bola to nedeľa rozlúčky, ale aj chválenia Pána za jeho službu, dar viery a pomoc blížnemu. Urobil kus práce ako kňaz a rehoľník - sv. omše, homílie, spovedanie, rozdávanie sviatostí oltárnych seniorom a chorým v domácnostiach, duchovné príhovory... Veľa práce odvedol aj svojimi rukami, čím prispel ku skrásleniu nielen okolia Národnej Svätyne. Nebál sa žiadnej práce a čím špinavšia robota ho čakala, tým väčšia výzva to preňho bola. Napr. pri čistení sôch na priečelí Baziliky, alebo pri vynášaní vtáčieho trusu z veží. Pomáhal pri manuálnej práci aj v rodinách farníkov, zaslúžil sa o to, že máme krásnu studničku pri Kaplnke Panny Márie na Gazárke (po jeho osobnom príklade sa do práce zapojili aj ďalší), staral sa o kvety, ktoré neustále dopĺňal a vysádzal nové. Kvetinkami sa snažil osvetliť každý temný kút, ktorý našiel. Venoval sa taktiež mládeži a najmä chlapcom miništrantom. Brával ich na spoločné niekoľkodňové výlety s kopou nezabudnuteľných zážitkov nielen pre samotných chlapcov,

Páter Mirko ako pútnik

ale aj ich otcov. Bol duchovným vodcom modlitebného Spoločenstva Matky Sedembolestnej a dodatočne sme sa s ním rozlúčili aj v rámci tohto spoločenstva. Pre mnohých z nás zostane peším pútnikom a organizátorom duchovných programov púťí. Svoje kňazské povolanie bude ďalej rozvíjať v Topolčanoch, kam si odniesol od nás so sebou živé kvety, aby mu pripomínali nás hriešnych farníkov, ktorých on formoval, viedol a svojím osobným príkladom aj vychovával na ceste do Božieho kráľovstva. Nech Pán odmení Nebeským kráľovstvom jeho službu v našej farnosti i Bazilike Sedembolestnej! Radi ho budeme i naďalej stretávať v našej farnosti i na cestách. Pán Boh zaplať za jeho službu!

SPOLOČENSKÁ KRONIKA

Krstom sa stali Božími deťmi a členmi Cirkvi:

Júlia Kráľovičová	6. 7. 2019
Teodor Zboran	7. 7. 2019
Tobias Galet	7. 7. 2019
Dahlia Anna Senigala	11. 7. 2019
Mia Ondrová	14. 7. 2019
Damián Malík	20. 7. 2019
Lea Kuštva	28. 7. 2019
Pavol Lisinovič	10. 8. 2019
Amália Macková	10. 8. 2019
Michael Orth	11. 8. 2019
Mikuláš Vojtech Smetana	18. 8. 2019
Sebastián Mráz	1. 9. 2019
Filip Ptukis	5. 9. 2019
Matěj Melkus	21. 9. 2019
Ema Babčanová	22. 9. 2019

(uvedené sú dátumy krstov)

Výročia v komunite pátrov pavlínov:

29. 10. oslávi narodeniny páter Juraj Tírpák OSPPE

10. 11. oslávi narodeniny páter Martin Gajarský OSPPE

28. 11. oslávi narodeniny páter Martin Lehončák OSPPE

Všetkým spomínaným vyprosujeme hojnosť Božích milostí, Božie požehnanie a po smrti Kráľovstvo nebeské. Zostávate s láskou v našich modlitbách!

Náš rodák vdp. Viliam Tuma oslávi 31.

10. výročie kňazstva - rovnako pre neho vyprosujeme silu do ďalších rokov kňazskej služby a ochranu Sedembolestnej Panny Márie.

Sviatostné manželstvo uzavreli:

Edmund Kráľovič a Valentína Micháľková	6. 7. 2019
Eduard Havlíček a Irena Čierňavová	20. 7. 2019
Martin Mičúch a Eva Jurkovičová	17. 8. 2019
Maroš Buzay a Petra Vinceová	9. 9. 2019
Ladislav Gavroň a Michaela Volková	21. 9. 2019
Milan Rusnák a Beatrica Smolinská	21. 9. 2019
Martin Pastier a Alica Bartošová	21. 9. 2019

Predišli nás do večnosti:

Anton Wirth	4. 7. 2019
Oldrich Špánek	6. 7. 2019
Eva Mšálová	24. 7. 2019
Mária Vrtalíková	26. 7. 2019
Andrea Reháková	31. 7. 2019
Konštantín Korman	14. 8. 2019
Štefan Štetina	16. 8. 2019
Mária Fialková	21. 8. 2019
Emil Čerňanský	28. 8. 2019
Zita Garajová	13. 9. 2019
Hedviga Skalová	27. 9. 2019

(uvedené sú dátumy pohrebov)

Zostavil: páter Martin Lehončák,
OSPPE - správca farnosti

Fatimská sobota s dožínkovou pobožnosťou

Nastúpení a sústreďení pred začiatkom slávnosti

Počas sv. omše

Prinášanie obetných darov

Chlapi z farnosti, ktorí niesli sochu, obetné dary a vykonali lektorskú službu